

1249

2
2

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Förr så kunde de sjösätta folk. Då skulle de ha en
hårtofs av dom, å så lite av tröja, å så lite av
västen å byxoerna, å deras kläder som de hade burit,
å de hade de ihop sen te ett knyte, som de sänkte i
sjön. Å då hade de något de läste. Den som sen va
sjösatt han tynade bort, å skulle förvandlas å gå
te sitt inte.

August Lövgren, han va sjösatt, så ham va så dåli',
å de så inte mycke ut för honom, men så hittade de
de knytet å fo opp de. Lass-Petter, de va Petter-
Magnus-Lass, tänk att han kunde säja, va de lå! då

så att de kunne få opp de. De gjorde han. Men sen lurade de på honom ve olika tefällen de som hade sjösatt Lövgren, å skulle slå ihjäl honom.

En gång hade de kuckel, så han fick gå opp i sönnen å gå i skjortan bort te Pelnabro. De lå längre bort, för de va ifrån Runsten, å lurade på honom, men längre kunné de inte få honom te gå, för de hade ingen makt mer än över ett rinnen vatten å ett väjskål.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Pelnabro ligger i Östra Landsvägen mellan Runstens och Norra Möckleby socknar. Den är även bekant för sina spökerier av olika slag. Påhäng t.ex.

En nu avlidne kvinna, Emma Andersson, mötte en gång då hon gick över Pelnabro, en kvinna. Hon hälsade på den, men den andra hon svarade inte. "De va då besynnligt," tänkte Emma då, "att inte den mänskan hälsade, ja ska vända mej om å se." Så att hon vänte dej om, men när hon så' dej tebaks så va där ingen kvinna. En annan gång så såg Emma en stor klunga ormar ligga där. Hon såg att detta var otryggt. Har berättat det en gång när vi var ett arbetslag tillsammans i rågbärseln.

Leda Rendalson
Mörby

1249

4. 4

Detta häger i Mörby har kippats ned
med gräva.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När ja hade vatt ute en kväll i Bostorp, å hade hatt
sällskap med den där (en nick mot fru Larsson, som
var med inne i rummet) å följt henne ända te porten
för den delen, å när ja så sen skulle gå hem, så så
ga på gata ett par, som kom å re' så chiskelit fort.

Då tänkte ja: "Ja ska ta å sätta mej här ve muren,
så kan ja se va de e för nära, emot himmeln." Å så
satte ja mej därbreve. När de så kom fram, å mitt ut-
för mej, så svängde de om hästa rakt emot mej, å de
fnös: "scho", bäge två rakt över mej, å sen fortsat-
te de me samma faret igen. Då ste' ja opp å gick, men

så tänkte ja: "En vet inte va de kan va; ja ska ta å gå över, å så skulle ja gå en annan väg över tomterna hem. Så klev ja över ve grinden, å knappt hade ja gjort de, förrän de va framme va de stället ja gått över å fnös likadant igen. Då sa ja för mej själv. Ja, de vill säj, ja sa de lite halvhögt förstås: " Nä, ni där kom ni inte me."

Sen en piga; Hanna, från Skarpa Alby, som tjänte hos oss hon hade också hatt kännig av de där spökeriet. Hon hade inte fått va ifre på nåt sätt i sängen, utan de va hop-me henne, å dro sängen åtskiljs å rejerad. Hon, Hanna hade en gång vatt bekant me en pojke, som hon fick ett barn me, men som överga henne sen. Så va de e gammel kärng, som sa; "Ge mej en silverpeng, så ska han komma te dej igen, amtingen han vill eller inte." Å då ga hon henne en tiöring. Å den natta va de förståss han, som va ute å ridde.

1249

27

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De va en dräng som ga dej te sjöss, å han drunknade
i Östersjön. Sen e natt när piga i prästgåln kom
förby kyrkgåln, så hon en skepnad som lå på muren
(kyrkogårdsmuren) å gupped å gupped liksom om han inte
skulle kunna komma över. "Vill du över, så ska ja
hjälp dej," sa hon å gick fram å knuffade te honom,
så han for in på kyrkgålm. Då sa de, 'ploms', när
han ramlade över. Sen gick hon hem å talade om de för
prästen. Han hette visst Linnström på den tin, å han
gick me henne dit. Å han sa va de va, men då de kom
dit så så de ingenting, fast så fick de höra en röst:

1249

§ 8

"Ja ligger där å där mella två stenar," hörde de.

Å sen sökte de där å to opp honom.

De va utanför Brötторp bor, å den pojken han hade
vatt bekant me prästpiga.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Brötторp bor: Bröttorps bodar (sjöbodar.)

99

1249

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESÅRKIV

De va en gubbe, som hette Ill-Ant, å sen hans son
han heted Ill-Ant-Johan. Han ble förresten ihjälsla-
gen å stopped inunner e bro, så de va de slut han
fick. - De va ett falit folk, för de gjorde inte
annet än sloss å söp. Han Ill-Ant-Johan, ja va kos
honom ve en marken en gång. Då så hade han ju brän-
vin hemma å bjudde på. Å då ropte han: "Kom in poj-
ka, ska ni få en sup!" Å så drack de, å när flaska

Ill: Elof; Ant: Anders. Hela familjen eller åtmins-
tonne dess manliga medlemmar kallades Illra (*ulta*).

1249

100

va udrucken så sa han: "Låt flaska klinga!" Å dē
vet ja inte vecken de va å pojka som napped den å
slo den i vägga.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

FOLKSÄGEN FRÅN MELLERSTA ÖLAND.

Detta är en folksägen från mellersta Öland
som återger något sant som den berättar,

Det var en smälänning som skulle fara till Öland.
Han hade aldrig sett sjön förr. Så skulle han resa med färjan
från Kalmar. Och han gick ner till färjan från Kalmar. Och han
gick ner till färjan och sade till kaptenen: Färjeman färja
 mig över". Hur ska jag färja dej, frågade kaptenen". Nej jag
 menar sa smälänningen färja mig över till den andra stranden.
Så kom de ut på sjön-----

ÖLANDSBONDEN SOM HUTADE ÅT KUNGEN.

När konungen insvärige en gång färdades på de
Öländska landsvägarna(jag vet inte om det var konung Gustaf V.
men han åkte i bil så----) Och så räkade han skrämma hästarna
för en lantbrukare,En mycket bekant man på östra Öland.för
" Vad e du för en djävel"frågade mannen. För han blev en smula
ond,som far i kring och skrämmer hästarna för folk? Då skall
Hans Majestät ha genmält:! Jo jag är självaste er kung."Det var
ju bra klarat,inte sant? Men detta var inte sämre:" Ja de va ju
rart å få se'kongen'de ha'ja så länge önskad mä." för det svaret
fick kungen.

N. Möckelby sn. ÖL,

1249

10

P. Olofsson

13

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De va på den tin dæ hade tomtar i gårdarna.

En tomte som va på ett ställe, han sa ve jul te
bonnen: "Nu får ja har hjälpt dej de här året, å
dratt ~~te~~ dej, så får ja lov å ha smör i gröten
julaftha, annass så får du den där svarta kon dö."

När sen bonnen satte ut gröt te tomten på julaftha,
så gjorde han så att ~~han~~ la smöret på bottnen i
fatet, å så la han gräten över. När tomten kom å

1249

14

åt sen så trodde han ju att han hade inte fått nåt
smör. Sen när han kom te bottnen i fatet så lå för-
ståss smöret där, men då va long kon dö.

Då sa bonnen te tomten: "Ja nu så får du skaffa mej LUNDS UNIVERSITETS
en likadan." FOLKMINNESARKIV

Tomten dro då ut den döda kon, å andra dan på morron
så kom han me en annan ko, som va precis likadan.

Men ja tror visst att han hade dratt den kon som va
död då, dit te de stället, å lagt henne där i båset.

1249

15
15

Hag. Betraf

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Har du hört talas om sånhär sällskap, när de e sällskap,
ute å går, da? - - - -

- - De har ja då sett en gång. De va både Ragnar
å ja'. Vi gick över Haget i Hagby å där mötte vi
Alfred Johansson. Då så' vi hur han hade sällskap
me två fruntimmer. De hade en schal över axlar-
na å va precis som vanliga människor, men de ha-
de inga huvudet. De gick en på vardera sidan om
honom. Å dom så' vi tydligt te han kom helt nä-
huvudlösa.

Haget, betesmarker norr om Hagby, N.Möckleby soc-
ken, med forngravar; en avtäckt just i dagarna
som detta meddelades.

1249

16.

16

ra inpå oss. Då försvann de, så att, när vi häl-
sade så va' han ensam. - - - -

De sär de mycke att Fredrik Pettersson ska ha så-
dant sällskap, å att de e de som sett de, men sjut-
ton vet va' de e ett dugg.

- - - -

Fredrik Pettersson, Hagby, N.Möckleby socken, f.d.
lantbrukare, broder till August Pettersson, Ålebäck
och Anders Petter Pettersson, Tallen, Gårdby socken
(meddelare, dessa senare.)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

särskilda per-
soner har säll-
skap mer än and-
ra.

1249

Fornborg (fornborg) eller Fornborgen
 (fornborja), kallas den också. Den
 ligger på Julius Larssons mark¹¹ i
 Bostorp. Julius Larsson, Bostorp nummer
 tre. Där har vatt e borg förr, satt
 där har fornborggubben bott. Nu
 s där som efter en hus, som
 har rammat ihop, en ster-
 skatte. Som en kan se långt
 icksing från. Jag vet inte an-

¹¹ utomarksägor.

tingen det var Jon-Pers eller Peters.

¹²⁴⁹

Jon i Ullervi som hade blitt av
med en kalv, och var uppe (på ut-
markerna) och sökte efter den. Han

LUND'S UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

¹⁸¹⁸

gick emellertid upp på den där sten-
krätten, för att se, och så när han
stod där uppe, så sa han: "Hör
du, förr borgsgubbe, som e gift me
Rättikärrs kärning (fötelfgar*)
säj mig var mina kalvar e."

Och han fick så en during, satt han
ramlade ner från stenpallen, ner
med det samma så hörde han

* Kärr i Öra Blebörks utmark. Hf om
staronossen. "Det skulle väl va i
backen väster om hon bodde"

1249
nänting, som sa: "De e där
och dör." Och då gick han dit
och träffte dörr, där de hade
sagt.

19.19

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Öland

1249

2²⁰
20.

M. Nöcklby
In N. Nöcklby
Mjøt 1928.

Pet Brofors
Rogn Luf
Gj. Tage Nilsson

Ber. Göte Nilsson

P. gick påskemorronen och skulle
de hoppa över rinande vatten.

påskdagsmorron,
hoppa över rin-
nande vatten.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1249

Lars Lönn.
Blom

21
21

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På långfredan skulle de ha långfredagsris.
långfredagsris.

1249

Pet. Larsson

22

22

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Då var forborgen, där e de n:o
si min ting. Det var Lars-Pers i
Bootorp. Han var far till den som
har sina ägor där nu, ak därför
han heter nu, som kom att släpade
ti guldkedjor.

en som kom o.
släpade
guldkedjor.

nånting, d.v.s. nånting ottryggt.

jfr: samme meddelare: fornborgsgubben.

1249

Peter Lofjors
W.L.

23
23

LUNDS UNIVERSITEIT
FOLKMINNESARKIV

Det skulle va skärtorsdags natten,
som de skulle kanna köra
till god smölycke och det skulle va
grödning hapon.

1249

Ragnar Lofn
Böringe.

24.
25

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De skeelle va raka, no? de kain-
nade te god' smörljcke.

N. Möhlby, Al.

1249

25
25

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De va gammel Lars-Pers-Lotta i Ålebäck - hon va kock, å så svepte hon lik - å en gång va de ett barn som hon hade svept, å då på natta så så ho' hur de sto ve sänga, å så sa de "sassa", "sassa", sa de. Först brydde hon ej inte om de eller förstod de inte, men så kom de tebaks å sa desamma. Då steg hon opp, å då hade hon eh mössa; som hon hade knutit bandet under hakan på barnet, å så

Lars-Pers-Lätta; Lotta Barsdotter en syster till den i Amelie Nilssons meddelande: avföringen till

1249

26
26

hade hakan fallit ner å svällt lite, å bannet de
trängde in då i hullet, så då to' hon en sax å
klippte opp bandet å sen va de lugnt igen.

- - - -

kuggel, omnämnda Sofia Larsdotter (Mått-Fia).

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1249

27.

27

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vi ärjade på ett ställe skräddaren å ja', å så fick han en stor flisa inunder sj. Han ärjade många färor, men han slapp den inte. "Vi ska ta å släppa oxarna te middag," sa han, "å så ska vi ta å skotta flisan, så får vi se va de e!!" De gjorde vi då, å de höll vi på me längre, å hela Bostorp by kom å så' på Å då va där e grav inunder, å där lå ett benrangel där i en grav, som va rättså bra oppmurad. Där va me kant-
- - - - -

forngrav.
berättelse om
hut en flat-marks-
grav anträffades
vid jordbruksarbet
o. öppnades,
ofredades,
o. hur det spö-
kade.

skräddaren: Niss-Petter i Hagby, död då nedtecknaren var småpojk, fader till en meddelare i samlingen, Albert Nilsson, Färjestaden, har bott i stugan på foto n:r 6.

flisor å sådant. Där i den graven hittade vi en
värja som låg breve, å som vi lämnade in te mu-
séet i Kalmar, eller va de va för nåt sön to va-
ra på de. Vi fick 2 kronor för den. - - - Men
skräddarn sen, han plockade óm vartenda ben, för
han skulle se om där fanns nåra fingerringar eller
armringar eller sånt, å bena la han opp på backen
oppom grava allihop. Men sen om nättra då fick
han för de. Han ble oroad å fick nyp, så han va
blå över hela kroppen. De va på vart ställe som
han hade vatt emot bena. Så ja sa te honom: "Vi
får göra så att vi tar å lägger ner bena ordent-
ligt i en håla å sätter opp kantstenarna runt om-
kring, å ber om förlåtelse, för annars så får du
aldri fre'."

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1849

Peter Lars
v

29
29

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I Gårdby kyrka ska de va en tupp. För de ska finnas av varje slags djur i kyrkorna, som liksom e
vård våod eller væd / där.

En gång va de en från Ullevi, som kom ut för den
där tuppen. Nu vet ja inte vem de va, men han va
släkt me dom där 'smens swez'. De va en jul-
morron, å han hade gått dit tidigt då på morron.

Öppet va där, å där va också några ljus de hade låtit
brinna, ett här å där i kyrkan sen de hade vatt
där å ringt **förra** gång. Han letade sej framåt i
Ullevi, Gårdby socken.

1249

Jo.

30

kyrkan te han så kom te sakerstian. I den gick han
då in för han skulle se hurdana lås där va på kyrk-
kistan. Men han hade knappt tagit igång me de förr-
än att då den där tuppen kom emot honom. Å den hugg-
de efter honom å va efter honom, satt han fick se
att han fick laga dej därifrån.

LUND'S UNIVERSITET
FOLKMINNESAMM

skulle se hurdana lås där va på kyrkkistan: han vil-
le ha lagt dej te me ett å annat där kunde va i kis-
tan.

LUNDS UNIVERSITETS
FOUKNINESARKIV

I Möckleby kyrka där ska de va en vård liksom ett kyrkovård,
fruntimmer. ett fruntimmer.

-- De påstas att byggmästaren, när kyrkan (den nya kyrkan) byggdes - de va 1824 - han fick inga ro; utan hon sto ve sänga hos honom om nättra. "Snärj på, snärj på!" sa hon. När de hade hållit på lite så, så sa han: "Ja' ska ta å sätta in en stol i tornet," för tornet va färdigt. Å de gjorde han. Nästa natt så kom hon tebaks: "Snärj på, snärj på," sto' ho' där ve sängen å sa. "Ja, ja' har satt in en stol i tornet," sa

1249

JL.

32

han, "å den får du va på så länge," sa han, "tä
dess att vi får kyrka färdig."

Sen kom hon inte tebaks nån natt mer.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Åland
Möckelby ud
Niss-Lars
1928

Uppmått av Tage Nilsson
1249

Vidare av Petter Larsson
Bläsinge.

JJ
33

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Niss-Lars från Boda (bō) - han kom sen te Bos- sjöråt,
torp - han så' sjöråt.

De lå' å fiskade ute på sjön, å så kom hon opp, sägen,
å så frågade ho' om han hade nåt brö' - "E brö- sjöråt hjälper
skiva kan du väl få", sa han. Så åt ho' opp den. fiskare.

Sen sa han, "Ja' får så falit små fisk, om du kun-
de veta va en kunde göra för de!" Å ho' svarade:
"Inte i da' blir de likare, men fortsätt i morron
igen, så ska du se." De gjorde de, å den andra
dan, så ble' de fisk, som va så ryslit stor å
präkti'. Så talte de me sjöfrun sen också, å ho'

1249

JY

3¹/_{II}

sa: "Hur gammal tror ni då att de här fiskarna va?"

↪ "Jo, sa hon, de ni fick i går de va ett år, men
de ni fick i da' de va fyra.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

1249

J5.
35

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

I Prästgatan, där så ' Karl-Jons en so, sa han,
som dansade framför honom hela vägen fram.

en so,
som 'dansade'
på vägen.

Prästgatan, från Östra Landsvägen mot öster ned
till Sandby kyrka och prästgård.

Karl-Jons, Karl Jonsson, uppväxt i Långlöt, lant-
brukare i Ålebäck, Gårdby socken, död c. 1925.

1249

J6

36

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De va utom Lundells. Där Rydström bor nu. Där
varsel;
så' ja' en stut eller oxe - de vet ja' inte va .
de kunde va. Ja' så' den tydligt ve sidan av vä-
gen, å hur den hadehorn så ja också. Den följ-
de mej e hel ökvrät. -- Sen om en liten ti',
så bröt Albin Lundell nacken av sej.

- - - - -

Lundell var kantor i Norra Möckleby. Huset (där
Rydström bor nu), nuvarande poststationen.

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Anders-Johan, han skulle gå bort en gång, å de
va mitt i natta ve klocka fyra. Då sör om Möckel-
by bro, där mötte han e likfärd. Så han gick ner
av vägen. Det var farfar din, som skjutsade li-
ket. Men fler kunde han inte känna igen. "De va
så besynnerligt påklädda," sa han. Men då va de
e kärng - Gertrud-Vändla (*gatrū-vändla*) hette
hon, å hon bodde ve de tillfället hos Niss-Jans,

likfärd
möter på vägen
vid bro,
ett dödsfall ungef.
samtidigt.

Niss-Jans, upptecknarens farfar, lantbrukare i
Dörby, Norra Möckleby socken, död 1913 (jfr: A-
melie Nilsson; begravning, ringkarar.

1249

J8.

38

å där dog hon, så hon va död på kvällen, fast de
var ingen (utan huset) som visste om de då, när
han Anders-Johan såg den där likfärdens ve bron.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1249

J9

39

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV.

Stut-Lena (stut-lena) i Lenstad, hon stal en
stut. En annan va där som hette Bror, å som ock-
så stal en stut, så han fick heta Stut-Bror (stut-
bror ♀.).

öknamn,
för tjuveri.

Lenstad, i Torslunda socken.

1249

40

40

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tusen-Juhan (tusen-júan), han fick sitt namn på
de här sättet, att han hade vatt sörut nån stäns
å slatt åder, å sen då han skulle gå hem över Al-
varet, så va han väl full som vanligt, så han gick
dort sej, å sen hade han svårt att komma över för
vattenkärren. När han så kom hem, så sa han: "Ja ' har
då skutt över tusen bæk." Sen fick han heta
Tusenbäckse:Jon eller Tusen-Jon å Tusenbäckaren
(tusen bækən) efter de.

ö knamn,
för ett yttrande
som personen
fällt.

jfr: Axia Olsson: slagsmål.

1249

41

41

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Petter- Magnus- Lass, han kunde stämma blo', å bo-
ta ormbett å sånt. (Vid ormbett läste han):

läsa bort orm-
bett.

Jungfru Mari, den heli',
gick på väjjen, den bré,
å då möter ho' ormen den le';
å då slo' ho' te den me sin nöckel.

f o r m e l n.

(dikterat av Algot Pettersson, med-
delarens son.)

Å sen åkaflar de Gud eller den le', vem̄ de e de å-
kallar.

anm.: med ~~hagef.~~ samma formel har en
gumma läst bort ormbett på en mos-
ter till upptecknaren, c. 60 år sen.

jfr.: Serafia Bramstedt, läsa bort ormbett.

1249

Y2
42

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Olaus-Jans, han kunde också stämma blo', å de
va så många som kunde de.

stämma blo',
relativt vanlig

----- Gammel Kämpen kunde stämma blo'. "Gå
hem du bara, för de kan ja lova att nu rinner in-
te blönn längre; här e inte nå rinnens vatten i-
milla", (ska han en gång ha sagt till en som sök-
te honom för att få hjälp för en hemmavarande,
varvid han stämde blodet utan att följa med till
den sjuke.)

förmåga.
rinnande vatten.

jfr.: samme meddelare: stämma blod, med 7 käppar (om
Olaus-Jans.)

1249

47
43

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Olaus-Jans, han va släkt me oss, å han kunde stämma blod, men de va me käppar, som han hade. Han hade sju käppar, som han bläddrade (blåd) i, å en ställde han ytterst. Å den höll han i tre gånger sa en som som va där när han stämnde blod åt honom. "Nu kan du fara hem, för nu e båonn stannad, å nu kommer den inte igen, för nu flytter ja inte de här mer," (sa han sen till den som hade vatt hos honom för att få bloden stämma.)

- - - - -

uppgift om att Olaus-Jans kunde stämma blod även av Serafia Bramstedt, Börby.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ingen får lov att va inne när de stämmer blod. - stämma blod,
"För då har ja inga makt ~~medlem~~ över de", (hade ingen får va till-
en som kunde stämma blod motiverat detta) städes.

- - - - -Ja' kröp en gång in under krubba, då vi
hade en häst sjuk, som de va en kärng, som skulle
bota, för ja tyckte att de skulle va roligt att se
va hon gjorde. Men när hon kom in så sa hon: "Här
e nån."

1249

Algott Pettersson,

Bläsinge-Hgby.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

en om h u Pehr Liss

Ag 1249

45.
45

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De va sju knallar. Å så skulle de räkna hur
många de va. Men hur de än räknade, så fick de
de inte mer än te sex. De va likadant vem som
räknade. De kom av att alla så glömde de sej
själv, när de räknade. Så kom där en som sa te
dom, för där lå en nötskitsråka på vägen. "Om
ni sticker näserna en å en i den, så ska där
bli ett hål för var å en av er. Sen ni har gjort
de, så kan ni räkna hålen." De gjorde knallar-
na å då fick de de te sju.